

5. jul 2006

E moji dragi, par dana pre Exita uzmem i zaputim se kod svog ortaka iz Pirota, medj` vama sada već poznatog kao Super Piroćanac :)

(a, ko ne zna, neka pogleda
super piroćanac)
, u daljem textu Panča.

Stigao sam oko 20h, prethodno putujući 5 ipo sati, jerbo sam, od Niša do Pirota, morao da idem zaobilaznim putevima, zbog radova nekih tunela i usput sam se i malo zagubio :)

Posle kratkotrajnog odmora smo otišli u grad, zaseli u lokalnu birtiju i reč po reč, krigla po krigla (točenog crnog piwa), nabljezgasmo se fino i odosmo na qntanje.

Sledećeg dana, sabajle krenusmo na Staru planinu, udaljenu 10ak km od samog centra grada.

Sa nama je krenula odabrana pirotska ekipa.

Pirot crew are :

Panča - Super Piroćanac
Sneža - Pančina devojka
Mladen - Super Piroćanac
Junior, Pančin brat
Rade - otkud on, nemam pojma :)

Nakon izlaza iz grada već kreće ozbiljniji uspon, a put je bio poprilično zeznut, krivudav, pun rupa i +5 ljudi u kolima i tako celom svojom dužinom, do našeg odredišta br.1 – sela Rsovci i crkve-pećine.

Ali moj satelit od automobila (ljubi gata tica) :D je bez većeg napora gutao kilometre i ubrzo smo se našli kod Planinarskog doma a ujedno i ski-centra.

Stali smo da se odmorimo kod izvorske česme gde smo se napili vode, ladne kao fokina p...a :D

Primetiše nas neki čobani, koji su u blizini napasali ovce i jedan od njih nam je prišao sa nekom pričom, na nekom, meni nepoznatom jeziku, navodno srpskom, počeo nešto da objašnjava Panči.

Inače Piroćanci kad međusobno pričaju, niš` se ne razume. Prethodno veče dok sam cirkao sa njima, mislio sam da je zbog piva a i zbog toga što sam ponekad gluv :) al` sam se za` ebo. Pogotovu ovaj siroma čobanin je imao neki mix, ni sam ne znam kojih jezika, tako da ni reč nisam skapirao.

Panča je sa njim parlarao 200km/h i nakon toga mi je ukratko objasnio da nas čobanin upozorava da ne diramo ništa u crkvi u koju smo se uputili. Navodno neka priča, kako su neki mladići bili i uzeli su nešto od crkvenih stvari i jedan od njih je pao na mestu mrtav...bla bla...

Ne obraćajući mnogo pažnju, krenusmo put sela Rsovci, gde se i nalazila ta crkva koja je nastala u XIII veku, tako što se neki monah nastanio u jednoj pećini i u njoj živeo do kraja života.

Na zidovima te pećine su nadjeni neki crteži/ikone, ali ubedljivo najupečatljiviji crtež/ikona je Čelavi Isus.

A zašto čelavi Isus,
pitate se?
(Kad svi znamo da je on bio
bradati old skool hipik,
koji je nosio dugu, bujnu kosu i
svirao dzitru kao Hendriks :)
Bože, ovo ćeš mi oprostiti,
jel da?)

Niko ne zna, ali navodno je zbog toga što je taj monah tako zamišljao Isusa (a ne ko ja =) , pa ga je tako i nacrtao.

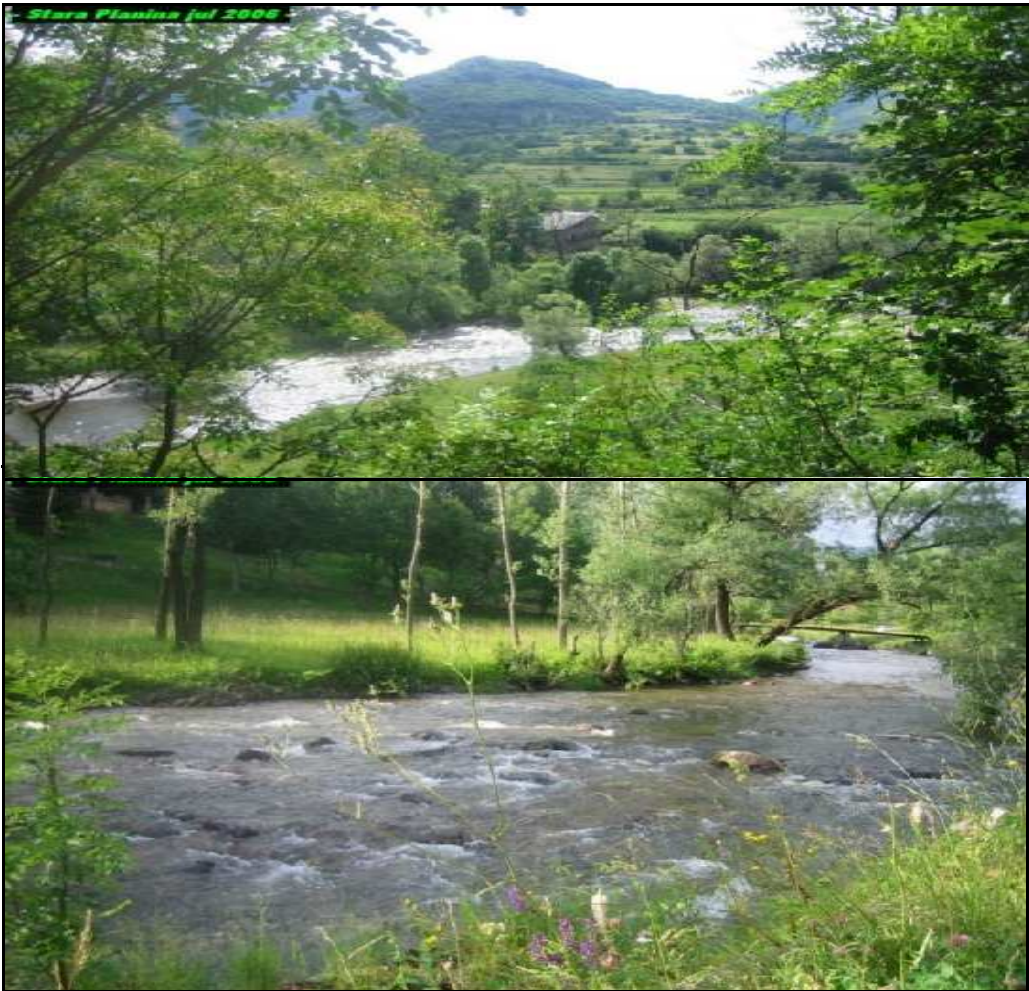
Kasnije su ljudi od tog mesta napravili pravu crkvu, sa oltarom, zvonima i svim tim stvarima. Ostavili smo auto u Rsovcima, gde je i kraj tog dela puta i krenuli pešaka ka crkvi.

Sam predeo oko tog mesta je fantastičan i opijajući, a reka Visočica, koja protiče kroz ceo taj kraj, je toliko čista da se voda može piti i puna je ribe, pastrmke potočare.

Osetio sam neverovatan priliv pozitivne energije, zeleno na sve strane, čist vazduh, planina, pećine ...su me skoro naterali da vrištim od sreće :) ali bukvalno...

Evo dokaza :)

Kad smo videli crkvu, koja je bila zaključana, najverovatnije zbog gorepomenutih likova i žvajznuli par fotki iste (morao sam skroz da provučem aparat kroz rešetku i tako slikam unutrašnjost), spustili smo se niz brdašce do reke Visočice,

Tu smo poredali po mekanoj,debeloj, mekšoj travi- mekici (što mi ovo poznato?! :) i isqlinzovali nikad bolje.

Taj deo obale je bio odronjen, odvaljen od strane reke, koja je sebi pravila put i u tom odronu i primetih neke kosti...

Legao sam i ispružio se što više mogu, da bolje pogledam i ladno provalim da su to ljudske kosti!!! Kad nisam pao u reku od šoka, pošto sam morao da se nagnem nad vodu da bih bolje video o čemu je reč.

Slike sve govore :

Vidjeni prizor nas je naterao da prekinemo qliranje i da se vratimo u selo Rsovci.

Nismo imali pojma o čemu se radi, odakle one kosti 1m ispod zemlje, šta je to...

Sasvim zbunjeni, smo došli na "centar" sela, kod prodavnice, Doma kulture, pošte, Zadruga ili sve u jednom, gde su sedeli neki meštani, kojima smo se pridružili na pivu :)

Opet su oni nešto pričali, a ja naravno ni jednu reč nisam razumeo, pogotovu što ih je bilo više, pa taman se skoncentrišem na jednog, da po`vatam šta govori, onda uleti drugi deda sa još nerazumnijim akcentom i tako u krug. Panča i ostatak ekipe je pričao sa njima sve u šesnaes` , dok sam ja ko wo blenuo u njih, samo klimao glavom i govorio : da, da, da... :))

Panča mi je onda "preveo" da su one kosti, ostaci nekog groblja, starog stotina godina i da su pre izvesnog vremena, bili neki arheolozi, kopali, ispitivali i to je to tako ostalo. Čije je groblje, odakle tu, niko od staraca nije imao pojma.

Takodje su mu rekli da u blizini ima mnogo neistraženih, dubokih pećina, koje je interesantno videti, ali pošto nismo imali vremena za tu akciju, krenusmo dalje ka Dojkincima, da ja kupim pravi, nadaleko čuveni pirotski kačkavaj.

Put je bio tako krivudav i vijugav, da sam se istripovao da sam Collin McRea, pa su moji saputnici zatražili da stanemo posle 30ak min. moje hard core vožnje. :)))

Dok su ostali pokušavali da se povrate u život, slikao sam neko fino seno.

Projurili smo kroz selo
Visočka Ržana, da bi se
nakon 15ak minuta našli u
Dojkincima, a Piroćanci
kažu Dojćinci :)

Selo kao da se nije maklo sa
početka 19og veka, jedino je
poluasfaltirani put govorio da se
varam.

Koze, ovde i poneki starac su
izgleda bili jedini meštani ovog
sela...

Srećom, naletismo na neke dokone babe, koje su sedele ispred dvestagodišnje kuće.

Onda je Panča opet sa njima nešto pričao i od svih tih reči sam razabrao SIR :) što mi je bilo dovoljno, onako gladnom, da nastavim da vozim i da tražim Božanu, ženu koja radi u toj mlekari, kako su Panči rekly one babe.

Medjutim, potraga za Božanom i nije bila tako laka, pošto su nam rekly da ona ima drvenu tarabu i orahovo drvo u dvorištu, a takva je bila skoro svaka kuća!!! Opet smo sreli nekog dedu koji je na rastafaridzirafarijanskom sa jamajčansko bugarskim dijalektom :) objasnio, da treba da se vratimo na početak sela...

Odemo mi tamo, kad tamo nema žive duše, a kamoli Božane ili mog SIRAAA :(

Opet se vratimo u sred` sela i tu ostavim auto, pored reke Visočice, rekoħ, da opalim koju, pa nek` ide život...

U medjuvremenu su moji saputnici saznali gde je Božana, sunce joj ljubim plekano, da joj ljubim :)

Pojurismo brže bolje tamo, kad ne lezi vraže, mlekara - **ZATVORENA !!!!**

Sva sreća pa je Panči neka baba-devojka u crvenim helankama, objasnila gde živi mlekarka, pa smo je KONACNO našli!

Došlo mi da je izljubim, preko tarabu, `naku debelu, keve mi.
Al`, reče Božana, (Panča prevodi) - Ja radim do 16h a sada je 17h!!!

Onda ja počnem da kukam, došao čak iz Beograda da kupim sir, bla bla...Ona stoji, gleda me, blago telećim pogledom i posle 8minuta razmišljanja, reče: "idemo" .
Jeeeee!

Metem ja Božanu, na prednje sedište moje limuzine, izbacim Pančinog brata i njegovog ortaka da idu peške, pa se uputismo ka mlekari.

Kad sam ušao, miris sira me tako omamio i izdrogir`o, da o`ma zgrabio neki grumen kačkavavalja, koji još nije sazreo, kako reče mlekarka i počeo halapljivo da jedem :) Bio je tako fanatastično preukusan, onako malo suvlji, dosta slan i ...
ma prelep!!!

Inače metod pravljenje, se nije promenio xxx godina, mleko je tamo najzdravije na svetu, pa nije ni čudo zašto je takav.

Takodje, Panča tvrdi da je ocenjen kao sir vrhunskog kvaliteta i da je donedavno bio služen u Beloj Kući, Washington D.C.

Božana :)))

Kupio sam kilo i 200g
kravljeg kačkavalja i oko
500grama ovčijeg, koji je
takodje lep, malo jači ukus,
ali za `vakog čoveka, ništa
nije jako ;)

Srećan kao srećna nova godina, izljubih Božanu (metaforički rečeno, da ne pomislite kako volim babe) :))) pokupih Pirot crew i zaputismo se ka Brlogu, selu Pančine babe.

Dok je su braća Super Piroćanci obilazili babovinu, rešio sam da vreme prekratim "sikiranjem" :)

Na samom izlasku iz sela Brlog, pozdravimo neke wolove sa sve babom i dedom i uputismo se ka Pirotu.

Sutradan ujutru nas je čekao put za Novi Sad i Exit06.
A ako je tamo bilo, pogledajte na:

[just click](#)

Takodje, sve slike sa Stare planine u većem broju i kvalitetnijoj rezoluciji možete pogledati na:

[bachaman - foto album](#)